N° 2032 **DE TIJD.** 1853

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franko door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden,* enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 29 DECEMBER.

AMSTERDAM, 28 December.

De eerste helft van het jaar, dat nu ten einde spoedt, toen men met behulp der bisschops-quæstie tegelijker tijd eene politieke quæstie had opgezet, toen hebben wij herhaaldelijk gewaarschuwd, dat men geen zekerder rezultaat zou bereiken, dan de partijschappen meer en meer vijandig tegenover elkander te plaatsen. Maar er zijn geen doover ooren dan die niet hooren willen. Men was eenmaal met het rumoer scheep gegaan; men wachtte af in welke haven men belanden zou. Het aan het toeval overlatende, om te beslissen hoe, waar en wanneer men wal zou bereiken, zong men de feestliederen der brooddronkenheid, afgewisseld door vloek en oorlogs-kreeten tegen de landgenooten, die men had goedgevonden ten wrijfpaal der volksverbittering te maken. De gevolgen zijn niet uitgebleven. Men bekwam wel is waar een triomf bij de algemeene verkiezingen, behaald met behulp van den protestantschen driekant, die onheilig vuur op het altaar bragt. Hij maakte het predikgestoelte, dat bestemd is om de blijde boodschap der liefde te verkondigen, tot eene volkstribune, zoodat de kerk tot eene kiezersklub verlaagd werd, waar de haat en de wrok bijbragten al wat de kwade hartstogten des volks kon aanvuren. Maar wat heeft de triomf gebaard? Wat anders dan vermeerderde twist en tweedragt, verdubbelde partijschap, die van de straat in het parlement is overgebragt? Wij zeggen verdubbelde partijschap. Niet slechts omdat de partijen in getal zijn vermeerderd; maar vooral ook omdat zij in hevigheid maar al te zeer zijn toegenomen.

Wij spreken hier nog niet eens van de Katholieken, hoewel toch het April-rumoer tegen hen persoonlijk was in 't leven geroepen. Zij hebben den storm laten voorbijgaan. Wel heeft die storm, als een bewijs zijner vernielende verwoesting, eene hatelijke wet nagelaten, die ons, als aan overwonnenen, om het *væ victis* te bewaarheden, is opgelegd door het regt van den sterksten; maar de storm is voorbijgevlogen en waar heeft hij de grootste schade aangerigt? In het kamp dergenen die hem hadden losgelaten.

Wanneer ooit in Nederland waren de godsdienstige strijd en vijandschap onder de Protestanten onderling heviger, dan in den laatsten tijd, dan na het April-rumoer? In de beweging der April-vlagen waren velen met blindheid geslagen. Zij haalden in wat de heer Groen het Trojaansche paard noemt, niet gedenkende dat het zijne eigene partij was, die door het Trojaansche paard is binnengesmokkeld voor het oog van vele partijgenooten in die dagen, Naauwelijks waren de »vrienden" binnen de wallen der koalitie gehaald of zij achtteden zich daar niet alleen thuis, maar schenen in staat en zeker op weg om de wet te gaan voorschrijven. Onmiddellijk vielen de schillen van de oogen van de goedhartige partijgenooten, die zich hadden laten verschalken. En men kan beseffen hoe het ontwaken uit den droom bitter is geweest, als men de scherpe en vijandige verwijten verneemt, die den *vrienden binnen* en *buiten* de Kamer naar het hoofd werden geslingerd.

Wat op het godsdienstig gebied plaats heeft, geschiedt niet minder op het politiek. Er zijn fraktiën van partijen, koalitiën, die zich tijdelijk zamenvoegen, om iets gezamelijk te verwerpen; maar is er in of buiten het parlement éene partij groot, aanzienlijk en krachtig genoeg, om haren steun te leenen aan een gouvernement? Geene enkele. Het gouvernement exploiteert die fraktiën van partijen, die het tracht te gebruiken tot eene soort van wip, waarmede het, naar gelang van de behoeften van het oogenblik, nu dezen dan genen laat klimmen of dalen. Het is een gevaarlijk spel, omdat het met den besten wil der wereld niets anders dan spel blijven kan, en daarom teleurstelling aan verbittering paart. Men zie dan ook, hoe de vijandigheid en bitterheid in de politieke debatten gelijk in de godsdienstige toeneemt, Verwijten, beschuldigingen en personaliteiten nemen de plaats in der redenering; en waar vroeger werkelijk diskussie bestond, geleid door eene zekere gemoedelijkheid, daar ziet men thans slechts vijandige partijzucht, die in den blinde rondtast naar alle wapens, ten einde, hoe dan ook, te kwetsen, omdat voor overtuiging weinig zorg meer is.

Die toestand is verderfelijk in alle opzigten. Men heeft op den gevaarlijken toestand van Europa gewezen als op een middel om eensgezindheid aan te raden in het hervormen onzer belastingen, Is de onzekere toestand niet eene krachtiger waarschuwing tegen de partijzucht en de verdeeldheid, waarin Nederland op het punt zich staat te verliezen? Bereidt men daardoor niet de kans, dat Nederland door de gebeurtenissen wordt verrast, middelerwijl het over quæstiën van personen twist; en dat de ondergang van Nederland alzoo meer zal worden bewerkt door quæstiën van partijzucht, dan door de Europeesche eventualiteiten, die voor de deur staan, en ons kunnen overvallen, op het oogenblik dat wij onbezorgd onze krachten uitputten in onderlinge twisten en veten?

Het *Journal des Débats*, dat zich naauwelijks de moeite geeft zijne vijandige gezindheid ten aanzien der Kerk te bedekken, heeft weer dezer dagen een artikeltje gepubliceerd, dat van zijne spijtige stemming overvloedigtijk blijk geeft. Met een enkel woord willen wij er bij stil staan. Niet omdat het in zoo bijzondere mate opmerking verdient, maar omdat het met grooten ijver door buiten- en binnenlandsche protestantsche en revolutionnaire bladen gekolporteerd wordt, en er derhalve van dien kant, naar 't schijnt, uitnemende waarde aan gehecht wordt. Het artikel luidt, volgens de vertaling van de *Kerkelijke Courant*, aldus:

»Een protestantsch leeraar, de heer Grandpierre heeft, onder den titel: *het protestantismus in de maatschappij, of het protestantsche geloof verdedigd tegen het verwijt, alsof het anti-sociale meeningen begunstigde*, eene leerrede in het licht gegeven, door hem alhier op 6 November jl. gehouden. Wat ons in dit stuk vooral getroffen heeft is de geest van gematigdheid en Christelijke liefde, die er in doorstraalt. Terwijl hij eene onbillijke en hevige beschuldiging weêrlegt, onthoudt de spreker zich van alle verwijt. Hij heeft zich vergenoegd met door onwedersprekelijke voorbeelden te bewijzen, dat die natien, die in onze dagen het minst bedreigd zijn door den geest van het socialisme, de meest nijvere, zedelijke en te gelijk meest vrije natiën, juist die zijn, waar het protestantismus de overhand heeft. 't Is genoeg, om de namen te noemen van Amerika, Holland en Engeland. Wat ons aangaat, die de zaak alleen hebben te beschouwen van de staatkundige zijde, wij maken in 't geheel geene dogmatische gevolgtrekking; wij bepalen ons alleen bij de opmerking, dat hier eene rede te meer gegeven wordt, om de Protestanten te handhaven bij die vrijheid van Godsdienst, die zij, na zoo veel beproeving, sedert vijftig jaren, in ons midden genieten. Kon men het protestantismus voorstellen als de geheime stookplaats van het socialismus, men had dan het middel gevonden, om de quæstie van het godsdienstig op het staatkundig terrein over te brengen en in naam van het heil voor den staat nieuwe vervolgingen te vragen. Met krachtige hand heeft de heer Grandpierre dien maatregel onmogelijk gemaakt. Zijne rede is gerigt tot alle onpartijdigen, tot alle vrienden der verdraagzaamheid, dat is tot bijna iedereen; wij hopen zulks ten minsten voor de eer van ons land."

Eene enkele korte opmerking.

Het werk, waartegen de heer Grandpierre »met krachtige hand," schoon met weinig afdoende argumenten, opgekomen is, is het jongste uitstekende geschrift van den heer Nicolas, *Over het verband van het Protestantismus met het Socialismus.* Wanneer het *Journal des Débats* op stelligen toon verzekert, »vooral getroffen te zijn door den geest van gematigdheid en christelijke liefde, die doorstraalt in het geschrift van den heer Grandpierre, die, terwijl hij eene onbillijke en hevige beschuldiging weêrlegt, zich van alle verwijt onthoudt," dan maakt het zich op meer dan eene wijze schuldig. Dan bewijst het namelijk, om maar iets te noemen, in de eerste plaats, de werken, waarvan het spreekt, niet te kennen en zelfs niet gelezen te hebben, en bovendien verraadt het dan ten duidelijkste zijn toeleg, om door onbewezene en hatelijke insinuatiën, den voorstander der protestantsche meeningen te verheffen boven den verdediger der katholieke waarheid; den laatsten onverdiend onder de verdenking brengende van »onbillijk" te zijn geweest en zich aan de christelijke liefde vergrepen te hebben. Dat zulk eene taktiek eene eerlijke zou zijn, mag betwijfeld worden. Geen regtschapen man, die haar in toepassing zou willen brengen.

Dat het *Journal des Débats* het werk, waaraan hij allen lof toezwaait, niet kan gelezen hebben, of zoo het dat werk heeft ingezien, het dit niet dan ter loops en oppervlakkig gedaan heeft, toonen daarenboven zijne woorden, dat, volgens de bewijzen, geleverd door den heer Grandpierre, »die natien, die in onze dagen het minst bedreigd zijn door den geest van het socialisme, de meest nijvere, zedelijke en meest vrije natien, juist die zijn, waar het protestantismus de overhand heeft. 't Is genoeg, dus vervolgt het Voltairiaansche blad, de namen te noemen van Amerika, Holland, Engeland." Ook maar eene vlugtige inzage van het werk van den heer Grandpierre is voldoende om elk onbevooroordeelden te overtuigen, dat hij in gebreke gebleven is van de door hem vooruitgezette stellingen te bewijzen, en dat hij zich bepaald heeft tot het leveren van eenige nietswaardige, niets ter zake afdoende algemeenheden. Die zich daarmede kan vergenoegen, moet wel onbekend zijn met, en de oogen gesloten houden voor hetgeen om hem heen in de wereld voorvalt. Amerika, Holland, Engeland — wij dingen niets af op hetgeen ten lof van die landen kan gezegd worden. Maar is het wel zoo zeker, dat zij het zijn, die in onze dagen het minst door den *geest* van het socialismus bedreigd worden? Van Amerika is het alles behalve zeker; geen land, waar op dit oogenblik het socialismus dreigender is dan Engeland; en wat »Holland" betreft — men raadplege de geschriften en bladen van vele Protestanten in Nederland, en men zal overtuigd worden, dat zij, meer zelfs dan wij, beducht zijn voor de thans in het Protestantismus overwegende rationalistische en socialistische rigting.

Eene laatste aanmerking nog ten besluite.

Waartoe leidt het artikeltje van de *Débats?* wat bedoelt het? Het wil maar met twee woorden zeggen, dat de staatsmagten niet wel zouden doen met het Protestantismus te bemoeijelijken. Teedere bezorgdheid der *Débats!* Ach, dat de Kerk maar een weinig in die bezorgdheid mogt deelen! Want waar toont het genoemde *Journal*, dat het zich iets aan hare verontrusting, aan de miskenning van hare regten laat gelegen zijn? Nergens, in geen zijner kolommen — sinds het opgehouden heeft bang te zijn voor de anarchisten. Intusschen wordt de Kerk vrij wat meer door de regeringen bemoeijelijkt, dan het Protestantismus. Of is er eene regering, die het zich in 't hoofd zou halen twee honderd dominé's in de gevangenis te zetten, gelijk de protestantsche regering van Baden twee honderd priesters ingekerkerd heeft, omdat zij zich pligtgetrouw betoonen? Met geen woord evenwel nemen de *Débats* het op voor de hier geschondene regten der Kerk. Deden zij ten minste dát, men zou dan nog mogen veronderstellen, dat zij niet met tweeërlei maat en gewigt meten. Nu zij echter zwijgen, wanneer de Kerk vervolgd wordt, en alleen belangstelling aan den dag leggen voor het schier overal vrij werkend en woelend Protestantismus, nu mag men zeggen, dat zij als partijzuchtigen te werk gaan, op verdraagzaamheid geene aanspraak mogen maken en geen vertrouwen verdienen.

Men schrijft ons uit 's Hage:

»Mijnheer de Redakteur!

»Ik heb mij wel eens laten verhalen dat in der tijd de Fransche gezant, baron d'André, met zeker welgevallen het aftreden van Mr. Thorbecke aangezien heeft; ja, dat hij mogelijk wel eenigermate is betrokken geweest in het feit van het ontslag zelf, omdat die gezant wederwraak wilde nemen wegens de verwerping N. B. met algemeene stemmen, van zijn *nadruk-traktaat:*

iets, wat Zijne Exc. aan het toenmalig hoofd van het ministerie toeschreef. Men wilde op dat tijdstip ook weten, dat de heer d'André te meer de aftreding van het ministerie gaarne zag; dewijl hij stellig meende overtuigd te zijn, dat Thorbecke en zijne vrienden *uit den aard der zaak*, den Keizer en het Fransche volk vijandig waren. — Een enkel bewijs is voor het een zoo min als voor het ander nooit geleverd geworden.

»Wat geschiedt er thans onder het bewind van-Hall? Er komt te Gouda een *Kronijkske* uit, 'twelk meer dan eens reeds getoond heeft te zijn *l'enfant terrible* van de zoogenaamde behoudende partij. Dat blaadje vermeet zich soms te zeggen, datgene wat, aan het blad *de Nederlander* en andere organen der kleur voor alsnog, al te kras zoude voorkomen: opregtheid, daaraan maakt het laatste blad zich zoo dikwerf niet schuldig; ten er moet toch altijd iemand zijn, die voorop gaat. Zoo was het ook onlangs nog, bepaaldelijk in het Nommer 355 van Zondag den 18 dezer. Daarin lezen wij een hoofdartikel, geteekend Severus, en ten opschrift hebbende: *Een misdadiger en een standbeeld*.

»Grover, beleedigender, opruijender taal is er zeker in langen tijd niet gebruikt geworden. (Alleen de *Fakkel* komt in dit opzigt nabij).

»Eerst is de maarschalk Ney aan de beurt; daarna Napoleon I, vervolgens de tegenwoordige Keizer en daarna eindelijk het geheele Fransche volk; allen worden op de ongehoordste wijze gehoond! Wilt ge bewijzen, hoor dan de taal van het *Kronijkske*.

»Nadat Severus met blijkbaar welgevallen een terugblik geworpen heeft op de invasie van Keizer Napoleon I en den maarschalk Ney zegt hij, besprekende de oprigting van het standbeeld voor dezen laatsten:

»Veertig jaren gingen er voorbij. Misdaad bleef mis»daad heeten. Wie dacht er aan, daarvoor een stand»beeld te gieten? Wie, om het op een voetstuk te »plaatsen. Dat kan alleen de misdaad die hem evenaart »of overtreft. Dat kan alleen de misdaad, die God, die »de wereld en de deugd durft braveren." Verder leest men:

»Frankrijk moet zich aan uw oog vertoonen, gelijk »het is, opdat gij de leugen meer zoudt ervaren, en »Frankrijk meer en meer zoudt leeren haten en verachten!

»Verder nog:

»Het keizerschap zoekt zijne restauraties!

»Nederlanders, laat u niet bedriegen. Weert vooral »het *geheeste duurzaam uit uwe kampen*, (wat zelfvol»doening voor onzen Koning) en verloochent nooit den »haat, den afkeer, den vloek uwer vaderen en van »onze jeugd tegen den ouden Bonaparte. Die vloek zij »het erfdeel van zijn neef."

»Wat dunkt u er van! Is dat taal, zijn dergelijke woorden ooit gedrukt of geschreven door de *vrienden* van het vorige bewind? Hebben ze ooit vergeten wat ze aan een groot volk, wat ze aan den thans in elk geval door den wil des volks regerenden Keizer verschuldigd waren? Hebben zij vergeten wat aan een bevriende Europeesche mogendheid toekomt?

»We zullen eens zien, hoe dergelijke schandalen door den minister van Hall worden opgenomen. Want zeker, de vrijheid van drukpers is een onschatbaar kleinood; maar schande voor hem, die er misbruik van maakt!

»Onwillekeurig komt bij mij altijd de gedachte op, zoo haast ik een Nederlandsch-protestantsch orgaan dergelijke taal hoor bezigen, in schijn de legitimiteit te bevredigen: Hoe spreekt gij zoo? Van waar komt gij? Was het niet een algemeene opstand tegen een wettig Vorst, was het niet revolutie, was het niet eedverbreking, toen men de regten van Filips II hier te lande plegtstatig afzwoer? Waarlijk, men zoude beter doen het *fait accompli* te huldigen; dat is in mijn oog, vooral voor de *vrienden*, voorzigtiger."

Men schrijft ons uit 's Gravenhage dat de heer Mutsaers, lid van het Hooge Geregtshof der Nederlanden, oud lid der Tweede Kamer en gewezen minister van Katholieke Eeredienst, op nieuw tot hoofd van dat Departement benoemd is, ter vervanging van den heer Lightenvelt, die zijne demissie verzocht en verkregen heeft.

De heer Lightenvelt is, ter vervanging van den baron Fagel, tot minister der Nederlanden te Parijs benoemd.

Men verwacht spoedig de officieele openbaarmaking van deze berigten in de *Staats-Courant*.

Reeds heeft de heer Mutsaers heden bij den Hoogen Raad, kamer van burgerlijke zaken, geene zitting gehad.

De heer van Vliet verzoekt ons voor het volgende eene plaats:

»Aangevangen hebbende het aanschikken der bouwstoffen tot het leggen van de laatste hand aan het handschrift van het door mij uit te geven werk in Fransche taal, ten titel zullende voeren: *Histoire, politique, commerce et statistiques, des possessions du Royaume des Pays Bas dans l'archipel Indien depuis les temps les plus reculés jusqu'à nos jours*, zij het mij vergund een ieder die in het bezit moge zijn van een of meerdere handschriften, dan wel zeldzame boeken betreffende onze O. I. Bezittingen, uit te noodigen dezelve eenigen tijd, of tot wederopzeggings toe aan mij ter inzage af te staan, en tot dat einde te willen toezenden aan de heeren Gebrs. van Cleeff, boekhandelaren, kantoor houdende te 's Hage en te Amsterdam; zullende dezelve na gemaakt gebruik, of op de eerste aanvrage, franko en in dank worden teruggezonden."

's GRAVENHAGE, 27 December. HH. KK. HH. Prins en Prinses Hendrik der Nederlanden zijn gisteren avond ten 9½ ure uit Luxemburg in de residentie teruggekeerd.

— De schaalcollekte, die gisteren ten behoeve van de armen-inrigting alhier heeft plaats gehad tot instandhouding van het gesticht en met het doel, zooveel de middelen dit toelaten, werk aan behoeftigen te verschaffen, heeft de aanzienlijke som opgebragt van *f* 2777,75.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 Dec. Men begint het uit Weenen overgebragte gerucht, dat de Czaar gezind zou wezen een gevolmagtigde ter konferentie te zenden, meer en meer in twijfel te trekken. Men beweert daarentegen dat de Czaar bij zijn besluit zou blijven volharden, om onmiddellijk met Turkije te onderhandelen.

De *Presse* meent te weten, dat de vereenigde eskaders de Zwarte zee als 't ware zullen afbakenen, en de vaartuigen van Rusland en Turkije op die wijze zullen laten varen, ieder langs de hen toebehoorende kust, doch niet zullen dulden dat zij met elkander in aanraking komen of in elkanders water zeilen.

— Volgens berigten uit Konstantinopel van 15 dezer, zou de Divan zich bereid getoond hebben, om de onderhandelingen te hervatten. De vereenigde vloot was op dien datum nog niet naar de Zwarte Zee gezeild, waar geweldige stormen woedden.

De Perzische oorlogsverklaring was ontvangen.

— Men verzekert dat het weder optreden van Lord Palmerston in het Engelsch kabinet het gevolg is van de toestemming door Lord Aberdeen gegeven, om het Engelsche eskader de Zwarte zee te doen binnenloopen.

Sedert de terugkomst van de *Mogador* en de *Retribution* in de haven van Konstantinopel, zijn meer uitvoerige berigten nopens de gebeurtenis te Sinope bekend geworden. Van het geheele eskader, dat in de haven lag en uit 7 fregatten, 3 korvetten en twee stoombooten bestond, is met uitzondering van de *Taïf*, die nog te regter tijd ontsnapte, niets overgebleven. Het geheele eskader is in brand geraakt en door het springen van de kruidkamers in de lucht gevlogen. Van de 5000 man sterke equipage, hebben er hoogstens 1500 het leven afgebragt. De Turken hadden zich aan eene onbegrijpelijke zorgeloosheid overgegeven, hoewel 3 Russische linieschepen reeds den 23 Nov. in het gezigt van de haven verschenen waren en vier dagen achtereen op de reede kruisten. Den 29 Nov. kregen de Russen versterking en hadden toen eene magt bijeen van 3 linieschepen 1ste klasse, 3 van de 2de klasse, 2 fregatten en 4 gewapende stoombooten. Tegen den middag van 30 Nov. wierp deze Russische vloot in den mond der haven het anker en deed het Russische admiraalschip signalen. Wat deze beduidden, is tot nog toe met geene zekerheid bekend geworden; men denkt dat zij de komst van een parlementair aankondigden, want men zag te gelijkertijd dat van het admiraalschip eene sloep in zee werd gelaten.

Voor dit echter nog geheel volbragt was, werd door de Turken eene kanonnade begonnen, waarop onmiddelijk door de Russen met een vuur geantwoord werd, dat veel sterker was dan dat der Turken, daar het geschut der eersten van zwaarder kaliber was; en daar hun geschut dus veel verder droeg, konden zij zich op een afstand houden, welke het zwakkere en slechter bediende Turksche geschut voor hen onschadelijk maakte. Van de haven-batterijen hadden zij mede niets te vreezen, daar de Turksche schepen juist in den weg lagen. De kanonnade duurde uren, waarbij een kogelregen op de stad Sinope nederviel. De Turken trachtten nu hunnen misslag te herstellen, door het anker te laten slippen en de schepen op het strand te laten drijven. Nu konden de strandbatterijen haar vuur wel openen, doch zij werden weldra, door de bommen van de Russische vloot tot zwijgen gebragt. Door deze bommen geraakten de schepen mede in den brand en ook het Turksche kwartier in de stad stond weldra in vlam. Thans begon een vreeselijk oogenblik. De brand en de ontploffingen, waardoor overblijfselen van schepen en lijken ginds en herwaarts geworpen werden, leverden een akelig schouwspel op. De schrik en verwarring bereikten den hoogsten graad toen de nacht inviel.

Eerst den volgenden dag kon men het ongeluk in al zijne uitgestrektheid overzien. Het Turksche kwartier was geheel afgebrand en ook in het overige gedeelte der stad waren een aantal huizen door kogels doorboord; gelukkig waren daar geene bommen gevallen, daar anders de geheele stad, die grootendeels uit houten huizen bestaat, in de asch zou zijn gelegd.

De Turksche schout-bij-nacht, Hussein Remsi pacha, werd als een lijk uit het water gehaald. Hij was in zijne poging, om zich door zwemmen te redden, verdronken. De kommandant van het eskader, Osman pacha, werd met 200 officieren en soldaten gevangen genomen. De gouverneur der stad en de kommandant der havenbatterijen, alsmede de Turksche plaatselijke overheidspersonen, hadden bij het begin van het gevecht de vlugt naar het gebergte genomen. De soldaten van het garnizoen en wat zich van de bemanning der schepen redden kon, kozen mede het hazenpad. Zoo was de stad zonder bestuur tot dat de Russische vloot den 2 dezer zich verwijderd had. Als reden van den aanval is door den Russischen admiraal, in een schrijven aan den Oostenrijkschen agent opgegeven, dat hij de Turksche vloot onschadelijk wilde maken, die amunitie aan de Tcherkessiers gebragt had.

Zooveel schijnt zeker te zijn dat de Turksche kommandanten herhaaldelijk voor de Russen gewaarschuwd zijn, zonder dat zij daarop eenige acht sloegen. Op den dag toen de Russen opdaagden, bevonden zich de Turksche bevelhebbers in het bad.

In de *Patrie* leest men onder de rubriek: Jongste tijdingen:

Eene telegraphische depêche van Triëst, dd. 24 dezer, meldt het binnenrukken der Russen te Khiva. Die tijding, schijnt niet juist. 't Is waar, sedert een jaar hebben Turkestan, Perzië en Afghanistan de geheele aandacht van Rusland tot zich getrokken. In het begin van den zomer is een buitengewoon gezant van Astrakan vertrokken, belast met eene buitengewone zending tot den Khan van Khiva, maar hij is in zijne pogingen niet geslaagd en 't is tengevolge dier vruchtelooze zending, dat eene militaire expeditie Orenburg heeft verlaten.

De chef dier expeditie, worstelende met tallooze bezwaren, heeft versterking gevraagd, welke hem sedert kortelings moet gezonden zijn. 't Is dus niet waarschijnlijk, dat hij zijnen togt voor de aankomst er van heeft vervolgd en hij zich zoo gemakkelijk van Khiva zou hebben meester gemaakt, waartegen de Russen sedert Peter den Grooten, tot heden, meermalen het hoofd hebben gestooten.

»Men heeft grootelijks de grootheid der Russische magt in de Zwarte zee overdreven. Naar de laatste korrespondentien, die zeer juist en nieuwsschijnen, zou de Russische vloot, die te Sebastopol haar vereenigingspunt heeft, slechts in veertien oorlogschepen, een [illegible] groot getal fregatten bestaan, en ten einde die schepen te bemannen, heeft men met groote kosten over land de zeelieden van de Oostzeesche vloot moeten doen komen, welke vloot aldus zonder volk is.

»Daarbij moet gezegd worden, dat de Russische schepen, alle zeilende vaartuigen, niet genoegzaam stoomslepers tot hunne dienst hebben, dat, aangezien het gestadige ongunstige weder, vaak hunne bewegingen belet.

»Eene bijzondere korrespondentie van Galatz dd. 12 dezer meldt, dat de generaal Luders zich daar ter stede met een aanzienlijken staf bevond. Hij had verschillende verkenningen gedaan en eenige ondernemingen beproefd, maar de moerassige gesteldheid van het land had hem belet iets belangrijks uit te voeren.

— De oorlogskans schijnt plotseling gekeerd en zich naar de zijde van Rusland te hebben begeven. De voorspoed der Turken in de eerste weken van de vijandelijkheden is evenwel nooit van dien aard geweest om er eenigen goeden uitslag in het belang van Turkije op te bouwen. Het Turksche Rijk, wat men ook zeggen moge is totaal uitgeput, en de kracht die het in deze oogenblikken nog vertoont, de magt die het bij eenzamelt is niets anders dan de laatste opflikkering van een leven, dat gereed staat om in de armen des doods te worden uitgedoofd. De overwinningen door de Turksche legers behaald zijn nooit van eenig belang geweest; en het is zeker dat de gezwollen Oostersche stijl er meer deel aan heeft gehad dan de wapenen des Sultans. In 1831 hadden de Polen in de dagbladen de overwinning bevochten, maar eensklaps vernam men de inneming van Warschou. Wie herinnert zich niet de overwinningen der Italianen in 1848? Een telegraphisch berigt deed in eens alle illusien verdwijnen. Hoe dikwijls heeft men niet uitgestrooid dat Hongarije voor altoos het Oostenrijksche juk had afgeschud? Men kan dus eenigzins nagaan wat er van Turkije zal worden, overgelaten aan zich zelven.

Rusland gaat met langzame doch zekere schreden voorwaarts. De altijd aanhoudende bezetting der vorstendommen begint reeds het karakter te krijgen van een overwinning. Turkije van het oogenblik dat het aan zich zelven overgelaten is, is niet in staat op den duur aan Rusland weerstand te bieden. De vereenigde pogingen van Frankrijk en Engeland zijn er nog niet in geslaagd een europeesche linie daar te stellen, ter handhaving van Europeesch evenwigt. Nieuwe konferentien zullen belegd worden, ten einde de Turksch-Rus-

sische quæstie ten einde te brengen. Wat waarborg is er dat zij haar doel zullen bereiken. De lijdelijke rol door Oostenrijk gespeeld, heeft tot heden de verwikkeling bevorderd. Oostenrijk heeft zeker het meeste belang bij de zelfstandigheid van het Ottomanische rijk en echter laat het zich door Ruslands politiek om den tuin leiden en schikt er zich na, om onzijdig toe te zien.

De Russen hebben van de diplomatie niets te vreezen. Die diplomatie heeft ze reeds meer dan de helft hunner veroveringen gegeven. Men weet dat het Romeinsche volk niet afkeerig was van list. Karthago werd verwoest, in weerwil van het traktaat dat het behoud der stad verzekerde. De Romeinsche onderhandelaar had in het traktaat het woord *Civitas* gebruikt; de Karthagener namen het woorden op in een uitgestrekte en meest gebruikelijke beteekenis en teekenden het traktaat. Toen zij ontwapend werden, beduidde men hen dat *Civitas* wilde zeggen de streek of het land, maar niet de stad (Urbs) en dat men het zedelijk aanzijn, de burgerlijke overheid, niet moest verwarren met de tempels en gebouwen. Ziedaar nu juist de moraal der Russische diplomatie; men herinnere zich slechts de verdeeling van Polen. Alle officieele en officieuse onderhandelingen van Rusland zijn vol list en dubbelzinnigheid. De Czaar verklaart te zullen eerbiedigen I. de zelfstandigheid van het Ottomanische rijk.

II. De onafhankelijkheid van den Sultan! Kan men zich ruiterlijker verklaren! De Czaar vraagt niets dan de uitoefening van zijn protektoraat. Is het nu zijn schuld dat zulk protektoraat onbestaanbaar is met de zelfstandigheid van Turkije en de onafhankelijkheid van den Sultan? Ziet hoe ieder van zelven in den strik loopt. Welk een menigte dokumenten ter gunste van Turkije en den Sultan.

De nota's der diplomaten zijn ten aanzien van dit punt eensluidend met de depêche van graaf Nesselrode en de verklaringen van den czaar. Doch zoo men Rusland op het terrein der diskussien wil grijpen, moet men de quæstie van hare wezenlijke zijde aantasten, en deze is de godsdienstige. De Czaar is ten zijnent het hoofd der godsdienst; maar zullen de mogendheden er in toestaan, dat hij als zoodanig ook gezag en jurisdiktie kan uitoefenen buiten zijn rijk? Het godsdienstig protektoraat, 'twelk de czaar zich toeschrijft, breidt de grenzen zijner heerschappij bovenmate uit, en bedreigt alle volkeren in hunne nationaliteit. De konferentie der mogendheden moet dus strekken om den zin op te sporen der traktaten, waarop de czaar zijne aanmatigingen bouwt. Zoo deze traktaten tot geen staat van vassalschap brengen, moeten wij verzoekwerwoorden als zijnde op slinksche wijze verkregen en al hun wettig doel vergeten overschrijdende. Doch het is te vreezen, dat de beslissing der diplomatie te midden van een met warmte telkens begonnen en met volharding doorgezetten oorlog weinig in aanmerking zal komen. Nog nooit heeft men door redeneringen een inval teruggedreven. Europa door onderlinge belangen verdeeld en verzwakt door binnenlandsche oneenigheden, is op het punt om de invallen der barbaren, sedert zoovele eeuwen afgebroken, thans zich te zien herhalen.

[illegible]

MADRID, 24 Dec. Omtrent de tweegevechten die onlangs hebben plaats gehad, zijn de volgende bijzonderheden bekend geworden:

Eene, op den 15 November, op het bal van den Franschen ambassadeur, den heer de Turgot, door den hertog Alba geuite onschuldige scherts, omtrent het kostuum van mevrouw Soulé, de echtgenoot van den gezant der Ver. Staten, was ongelukkigerwijze ter oore gekomen van den zoon dier dame en had aanleiding gegeven tot heftige woordenwisselingen. Eerst geloofde men dat het geene gevolgen zou hebben; maar toen de hertog van Alba aan de Engelsche bladen eene verklaring, van kommentarien voorzien, had gezonden, namen de zaken eene ernstiger wending en er had een duel met den degen plaats tusschen den heer Soulé, zoon en den Spaanschen edelman, waarin de laatste zijn tegenstander ontwapende. Alles had daarbij kunnen blijven, doch de heer Soulé, vader, oordeelde het noodig een heftigen brief aan den markies de Turgot te schrijven, om hem voldoening te vragen, over het bij deze voorgevallene. De heer de Turgot nam de uitnoodiging aan, en gaf zijn tegenstander zelfs drie dagen tijd om zich met het pistool te oefenen. De nieuwe ontmoeting had dus den 17den plaats en de heer de Turgot ontving een kogel in de knie. De kogel was nog niet uit de wonde verwijderd. — Doch dit is nog niet alles. De heer Perry, sekretaris van legatie der Ver. Staten, heeft, naar men vermeent, tegen den volgenden dag een duel met den Franschen konsul te Santander. De laatste bevond zich bij den heer de Turgot, toen de heer Perry de uitdaging van zijn chef kwam overbrengen. De konsul wilde als bemiddelaar optreden en van daar deze derde ontmoeting.

De getuigen van den heer de Turgot waren lord Howden, de Engelsche gezant en de Fransche generaal Callié.

Men heeft opgemerkt, dat in stand met de regels bij het tweegevecht, de heer Soulé het terrein heeft verlaten, zonder de minste betuiging van toenadering of sympathie voor den gewonde.

ENGELAND.

LONDEN, 27 December. De *Times* heeft eene depêche uit Weenen mede, berigten inhoudende uit Konstantinopel van den 16 dezer. Volgens deze zou Reschid-Pacha in eene bijeenkomst met de gezanten der vier mogendheden, verklaard hebben, dat hij alles zou aanwenden, om den Divan, die den 20sten bijeenkwam, te bewegen, de Weener nota aan te nemen; hij zou er echter bijgevoegd hebben, dat hij eene schikking als hoogst moeijelijk beschouwde, uithoofde van de nieuwe verwikkelingen tusschen Persië en Rusland. Men beraamde te Konstantinopel eene expeditie tegen Sebastopol. Het berigt was ontvangen dat de Perzien in overeenstemming met de Russen ageerden en dat de Russische generaal Yermoloff het bevel over de Perzische troepen zal voeren.

De Turksche gezant te Teheran en de Perzische gezant te Konstantinopel, hebben beide hunnen post verlaten, in weerwil van den raad der Fransche en Engelsche gezanten.

— Den 19 dezer is er te Rome een geheime konsistorie gehouden, waarin de Heilige Vader behalve eenige benoemingen eene allocutie heeft gehouden, welke naar men zegt, voornamelijk handelde over de godsdienstige aangelegenheden in de kerkelijke proventie van den Bovenrijn. Men verwacht dat de allokutie spoedig het licht zal zien.

— De *Times* heeft dezer dagen een heftig artikel tegen Rusland gepubliceerd van dezen inhoud:

Het *Petersburger Journaal* verkondigt der wereld, in een tal bijvoegsels, met een volgreeks van bulletins en dankzeggingen, die een zonderling kontrast vormen, uithoofde der leugens waarmede zij zijn opgevuld en der ontzettende menschelijke rampen, die zij vermelden, »dat de zeer vrome Czaar, — zoo luidt de Hofcourant — den Heer der Heeren zijnen dank heeft opgezonden voor de overwinningen der Russische legers, welke ze in dien heiligen strijd voor het orthodoxe geloof behaald hebben." 't Is moeijelijk den afkeer uit te drukken, welke dergelijke woorden inboezemen en het schijnt dat dit aanroepingen tot den Allerhoogsten te meer doen uitkomen, de verkrachting van het volkenregt en der regten van de menschheid, waaraan Rusland zich heeft schuldig gemaakt.

Zijn wij of zijn wij niet voornemens met Frankrijk mede te werken, en hebben wij met dat Rijk te dier zake eenige verbindtenissen aangegaan? Zoolang wij aan die verbindtenissen geen gevolg geven, kan Turkije aan onzen bijstand twijfelen en Frankrijk aan onze medewerking. Alles is onbepaald, en wij weten niet of wij oorlog of vrede hebben. Wat de staatkunde van ons gouvernement ook zijn moge, 't is tijd dat ze uitkome en dat het land ze kenne; want aangezien de aanvallen te land en te water, die hebben plaats gehad, is het blijkbaar, dat Rusland tegen de Porte een verdelgingsoorlog voert.

't Is niet minder stellig dat de tegen Sinope door den Keizer van Rusland gedane onderneming het antwoord is op de ter gunste van Turkije door de mogendheden gezondene mededeelingen. Dat was het denkbeeld door ons uitgedrukt bij het ontvangen der telegraphische tijding. De komst der vereende vloten in de Zwarte zee is, in ons oog thans het natuurlijk en onvermijdelijk gevolg van den aanval, en, hebben zij hare ankerplaats van den bosphorus verlaten, dan is zulks waarschijnlijk ten gevolge van ontvangene instruktiën om met geweld alle verdere pogingen der Russen ter hernieuwing der vijandelijkheden te beletten.

Het is zeer waarschijnlijk dat eene botsing zal plaats hebben tusschen de in zulk eene stelling zich bevindende vloten; de Keizer van Rusland, voorziende dat de uitkomst niet zal kunnen vermeden worden dan door zijne schepen de Zwarte Zee te doen verlaten, kan die uitkomst door eene oorlogsverklaring verspellen. De wijze van den aanval, de toon der bulletins, waarin men den uitslag er van verkondigt, bewijzen dat de Czaar niet gemakkelijk van den oorlog zal afzien, en schoon wij niet het minste leedwezen gevoelen over de pogingen, in het werk gesteld om groote rampen te voorkomen, wij zijn allen gereed door een krachtigen tegenstand het hoofd er aan te bieden.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 22 Dec. De *Lith. C.* zegt: »Het thans uitgegeven verslag betreffende de verwijdering van Fransche Jezuiten uit Keulen, heeft onze vroegere mededeeling bevestigd, dat die maatregel door de militaire overheid van Keulen geëischt was geworden. Zooveel wij nopens die redenen vernemen blijkt het sinds lang, dat Fransche krijgskundige schriften, namelijk die, welke in de militaire scholen gebezigd worden, de kleinste bijzonderheden aangeven nopens de inrigting der Duitsche en bijzonder der Pruissische vestingen, ja, dat zelfs naauwkeurigste plannen dier vestingen bevatten. Dat in zulke omstandigheden de plaatselijke militaire overheid het verblijf van vreemdelingen in vestingsteden niet zonder voldoende redenen veroorloofd is natuurlijk. Of nu echter de Eerw. Paters Jezuiten, die in dat geval door dien maatregel getroffen zijn, reden tot dergelijke voorzigtigheid gegeven hebben, vermogen wij niet te beoordeelen." (Ziehier nu het geval. Het door de *Lith. C.* waarschijnlijk bedoeld Fransch krijgskundig werk is: *Mémoire sur la fortification polygonale, construite en Allemagne depuis 1815. Publié avec l'autorisation de Mr le ministre de la guerre par le capitaine du génie A. Mangin.* Dat boek, hier ter stede te verkrijgen, is reeds in 1848 geschreven en in 1851 bij J. Dumaine te Parijs verschenen, dus lang vóór de vestiging der *Eerw. Paters Jezuiten te Keulen.* Het bevat naauwkeurig het gansche plan van het onlangs gebouwde fort te Keulen, zoodat er niets van te zeggen overblijft; ook worden er ten dienste van elken officier der genie de uitgewerkte plannen der vestingen van Coblentz, Germersheim en meer andere in gevonden.)

— Van de dekenaten Gelder, Kleef en Eupen zijn door de geestelijken aan de verhevene strijders voor de H. Kerk te Freiburg adressen gezonden. Te Osnabruck heeft zich een komité ter inzameling van liefdegiften voor de Badensche geestelijkheid gevormd.

— Karlsruhe, 14 Dec. Eenige dagen geleden werd er huiszoeking gedaan bij den hier wonenden katholieken letterkundigen Joseph Chowanetz en eenige papieren in beslag genomen; genoemde heer heeft zich door eene tijdige verwijdering aan een regtsgeding wegens perskelikt onttrokken. (De heer Chowanetz of Chownitz, gelijk hij zich vroeger schreef, was eertijds schrijver van zedelooze romans, later Duitsch-Katholiek predikant. De Katholieken kunnen 't niet beletten, dat hij thans voor hunne zaak schrijft.)

— De domheer Haeg te Freiburg is door Zijne H. W. den Aartsbisschop van zijne waardigheid ontheven, als hebbende hij schriftelijk verklaard niet overeen te stemmen met de bevelen die in strijd met de groot-hertogelijke regering gegeven worden.

Van Bucharest dd. 13 dezer schrijft men aan de *Bresl. Zeit.*: Wij moeten eene verbetering brengen in de medegedeelde tijding van den aftogt der Turken uit Oltenitza, namelijk, zij hebben den Donau overtrekkende noch het quarantaine-gebouw, noch de brug over de rivier Argis verbrand; de laatste is door de Russen zelven afgebroken geworden. De Russen hebben zich wreedaardig gewroken aan de inwoners van tien dorpen rondom Oltenitza, hen beschuldigende met den vijand in verstandhouding te zijn geweest. Die dorpen zijn aan plundering overgegeven geworden en de Kozakken hebben niet alleen den wijn- en sterkendrankvoorraad, maar ook de kleederen, het lijnwaad, het beddengoed enz. geroofd.

Eene deputatie der landlieden heeft zich naar Bucharest begeven om van vorst Gortschakoff bescherming te verzoeken en zich aan hem te beklagen; maar de vorst heeft ze koel ontvangen en de landlieden als verraders behandeld. Tween en zeventig boeren zijn te Dobreni in ketenen geklonken, beschuldigd den Turken bij Oltenitza en Radwan, hulp te hebben verleend. Ook zijn hier reeds sedert eenigen tijd 20 tot 25 inwoners van Ulmeni, om dezelfde reden in de gevangenis.

ITALIE.

TURIN, 27 December. De ministerieele kandidaat, de heer Buoncompagni, is tot president der kamer van afgevaardigden benoemd.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 28 December.

BEVALLEN (26 Dec.): A. E. Schüler, geb. Rumling, Z. — C. A. Warmink, geb. Niemeijer, D. — E. B. Boissevain, geb. Nicholls, D.

OVERLEDEN (22 Dec.): H. A. van Dijk, wed. J. van Dijk, 67 j. — (23 Dec.): A. Turnhout, geb. van der Kaaij, 48 j. — N. J. Robbé, 62 j. — (24 Dec.): C. W. Poggenbeek, geb. Muijsken, 52 j.

Heden, 27 Dec., teekende de Thermometer-Schaal Fahrenheit:

	's nachts (laagste stand)		29°	graden.
	's morgens	8 ure	29½	»
	's middags	12 »	30½	»
	's namiddags	4 »	29½	»
	's avonds	8 »	26	»
28 Dec.	's nachts (laagste stand)		19	»
	's morgens	8 ure	19	»
	's middags	12 »	[illegible]	»
	's namiddags	4 »	20	»

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 27 Dec. Belg. [illegible] 4½ pc. 96; 1852, —; Spanje 1—3 pc. 21 $\frac{1}{16}$; Binnenl. 3 pc. 41 $\frac{1}{16}$; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 80¼.

PARIJS, 27 Dec. Fransche 3 pc. 74.70; 4½ pc. 101.60; Spanje 3 pc. Binnenl. 42¼; id. 1 pc. 21⅛; Russen 4½ pc. —; Met. 5 pCt. —; Romeinsche Leening 1850 93.

LONDEN, 27 Dec. Cons. kont. 94⅞ a —; op tijd 94⅞ a —; Braz. 97 a 99; 1829/39 98½ a 99½; 1852 93 a 95; Den. 3 pc. 83 a 85; 5 pc. 103 a 105; Ecuad. 4⅜ a —; Gren. 21¾ a —; Uitgest. 7¾ a 8; Mexiko Nieuwe 24½ a —; Peru 4½ pc. N. 68 a 70; Uitgest. 48 a 50; Rusl. 1822 5 pc. 111¼ a —; (N.) 4½ pc. 98 a 98½; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 43 a —; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 21⅞ a 22⅛; 3 pc. 46¼ a 46¾; Coup. cert. 4¾ a 5¼; Passive 4⅝ a 4⅞; Holl. 2½ pc. 64¾ a —; id. 4 pc. 95¾ a 96¼; Venez. 30½ a 31; Uitg. 13 a 14; Wissel op Amst. f 11.14½; 3/m. 11.13½, Grieken 1824 — a —.

WEENEN, 27 Dec. Met. 5 pc. 93¼; Bank-Aktien 1380; Loten fl. 250 —; Wissel op Londen 11.18; Zilver 15½.

FRANKFORT, 27 Dec. Met. 5 pCt. 79¾; W. Bank-Aktiën 1380 —; W. Loten fl. 250, —; Spanje 1 pCt. 21⅝; id. 3 pCt. 41¼; Wissel op Weenen 102¼.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Fonds	Rente	27 DEC. 4½ u. gebl.	28 DEC. 4 u.	a		gebl.
NEDERL. Werkel. Sch. a 2½ pCt.		62¼	62⅛	a	62⅞	62 13/16
Dito Dito	3	74⅞	74⅞		75	75
Dito Dito	4	93⅞	94¼		94⅜	94⅜
O. I. Leening 1844	4	93¼				
Amortis. Syndic.	3½	93¾				
Handel-Maatschappij	4½					
Aand. Rijn-Spoorweg						
Aand. Holl. S. M.						
Obligatien						
BELGIE, Obligatien 1844		90¼				
Cert. bij de Belg. Bank	2½					
Dito bij Rotsch. en Volksv			51		51⅛	
FRANKRIJK, Obligatien	3					
SPANJE Nieuwe	1	21⅛	21 11/16		21¾	
Dito	3	45¾				
Dito Binnenl. à 6/m.		41⅜	41½		41 11/16	41 11/16
Coup. Bewijzen		5⅛	5 3/16			
Amortisable Schuld		4½				
PORTUGAL te Londen	5	37 13/16	37 15/16		38 1/16	38
Dito uitgestelde		15¼				
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	106⅞	107½		107⅝	
Dito Dito 1828 en 1829		105¼	106			
Cert. bij id. 1831 en 1833		96¼	96¾			
Dito	4½	95	95⅜		95½	
Dito bij *Hope*	4	89¼	89⅝			
Dito bij *Stieglitz en C^o.*		89⅜	88¾			
Dito bij id. 5de Serie	4	88⅞	88½			
Cert. te Hamburg	5					
Inschrijving in Assignat.	6					
Cert. van dito		69¾	70¼			
POLEN, Certifikaten	4	82¼	82⅛		82½	
Dito Aand. à fl. 500						
Dito met Lot. » 300						
AMERIKA, Bank-Actiën		4⅝	4 7/16			
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50	f					
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	76¾	76 15/16		77	
Dito 1852						
Dito 1847	2½	39½	39 11/16		39 15/16	
Dito 1851	2½	39⅜	39 13/16		39 13/16	
Dito 1849	5	92¾	92½		93	92½
Ween. Bank bij *Goll en C^o.*						
Dito	4					
Letter B	5	92¼	92½		93	92½
Aand. met Loting fl. 500	f					
Nieuwe dito » 250						
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer*	5 pCt.	98¾				
BRAZILIE te Londen 1824	5					
Dito Leening 1843	5					
PERU	4½	65⅞	66			
MEXICO Nieuwe	3	22 3/16	22½			
VENEZUELA à £ 100	3½					
GRENADA à £ 100	2	20¼	20¾		20⅝	
Dito Uitgestelde		8	7⅞			
ECUADOR à £ 100						

Mexiko onbepaalde 22 1/16, ⅛.

De veelvuldige koopordes, welke heden wederom in Hollandsche, Russische, Spaansche, Oostenrijksche en Portug. fondsen voortgezet werden, veroorzaakte op de prijzen eene algemeene en aanzienlijke verhooging, vooral ten opzigte der beide eerstgenoemden.

Koers van het Geld: Beleening 3 ½ pCt, Prolongatie 4 pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Plaats	Termijn	Koers	Plaats	Termijn	Koers
Parijs	2/m.	f 55⅜	Livorno	2/m.	f 38⅝
»	zigt	» 55½	Napels	»	» 81½
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.85
»	½/m.	» 55¼	Weenen	6/w.	» 30
Madrid	3/m.	» 242	Augsburg	»	» 35¼
Cadix	»	» 242	Frankfort	»	» 98¼
Seville	»	» 239	Hamburg	2/m.	» 35 3/16
Bilbao	»	» 240	»	zigt	» 35 7/16
Lissabon	»	» 40¼	Londen	2/m.	» 11,55
Porto	»	» 40¼	»	zigt	» 11,65
Genua	2/m.	» 45½	Rotterdam	»	⅛

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

De minister van Financiën heeft bekend gemaakt, dat de aflossing der obligatiën, gesproten uit de gesloten geldleeningen voor de kosten der bedijking en droogmaking van het Haarlemmermeer, zal aanvangen ten kantore van den betaalmeester te Amsterdam, op Zaturdag den 31 December eerstkomende, op zoodanigen voet en wijze als door den minister in de *Staats-Courant* van den 25 dezer is aangekondigd.

PORTUGEESCHE OBLIGATIËN. — De coupons der 3 pCts. obligatiën en die van de niet gekonverteerde stukken, verschijnende 1 Januarij 1855, de laatste mede gerekend tegen 3 pCt. rente, worden ook betaald bij het konsulaat van Portugal te Parijs.

OBLIGATIËN BRAZILIË. — Uit Londen wordt gemeld, dat de aflossing van de in Oktober uitgelote obligatiën der 5 pCts. leening van 1843 geschiedt op 1 Januarij, met bijbetaling van eene maand rente, dan op dezelve verschenen.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 27 Dec. Tarwe. 153, 156/2 ℔ oude witb. Poolsche f 470, 500; 157/2 ℔ Rostocker f 480; 155/2 ℔ Pommer f 460. — Rogge. 143/2 ℔ Eupatoria f 335, 142/2 ℔ Galatz f 320; 142/2 ℔ Archangel f 330.

SCHIEDAM, 27 Dec. Rogge. 146/2 ℔ Odessa f 340 1/m.

ANTWERPEN, 27 Dec. *Koffij*. Blijft aanhoudend zeer willig. De omzettingen hebben bestaan in 1500 balen Domingo en eenige partijtjes Java en Brazil.

Rijst. Tot vaste prijzen zijn heden 1650 zakken gepelde Aracan omgezet.

Suiker. Ruwe. Verkocht 1100 matten Manilla a f 13¼ en honderd kisten Havana. *Geraffineerd*. Hierin zijn belangrijke zaken afgesloten, onder anderen 300 mille kilo Crushed a 180 mille kilo in brooden, almede het geheele fabrikaat van 1854 der raffinaderij R W.

Granen. Kalm zonder omzet.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 27 Dec. I. Posterna, Gesiena, Landskrona, is met adsistentie alhier in het kanaal gebragt.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 28 December in lading naar:

Manheim	A. Bauduin, Urania.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron	J. B. Hanlein, Delphin.
Dusseldorp	A. Grenshauser, Erbherzog Johan.
Rijnhoogte	ARNHEM 27 Dec. 0 el 74 duim. KEULEN 25 „ 2 vt. 4 „

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Dingsdag 27 December, in het O. Z. Heeren Logement.

N°. 1. Een Huis, Tuin en Erf, Heerengracht, RR 266; f 24100, f 1400, J. Beetz.

2. De Houtzaagmolen *de Dolphijn*, op het Kuiperspad, WW 261 à 64; f 5050, f 1000.
3. Een Huis, Knechtswoningen, enz., buiten de RaamBarrière, WW 243 à 45; f 3250, f 550.
(2 en 3:) f 9850, f 200 P. Palmboom.

4. Een Huis en Erve, Haringpakkerij, L 263; f 2500, f 50.
5. Een dito, naast Perc. N° 4, L 262; f 2000
(4 en 5:) f 4550, f 5 F. Reijsenbach.

6. Een Huis, Achterhuis en Erve, O. Z. Achterburgwal, B 255; f 4850, J. Feije.

7. Twee Huizen en Erven, O. Z. Achterburgwal, B 288 en 289; f 6600, f 600, E. Zweerts.

8. Een Huis en Erve, N. Z. Achterburgwal, F 13; f 2725, f 20, C. Ament.

9. Een Huis, Tuin en Erve, Weesperplein, W 644; f 4175, f 700, L. de Bull.

10. Een Huis en Erve, Weesperplein, W 185; f 2525, H. B. Reesinck.

11. Een Huis, Tuin en Erve, Achtergracht van het Roeters-Eiland, W 207; f 2950, Opgehouden.

12. Eene houten Loods en Erve, als voren, W 202; f 775, f 125.
13. Eene dito, naast Perceel N°. 12, W 204; f 1325, f 2.
14. Eene dito, nevens het voormelde Perceel, W 203; f 1100, f 25.
(12–14:) f 3352, f 225 J. van Dijk.

15. Twee Kampen Hooi- en Weiland, aan den Amstelveenschen Weg bij den eersten Slagboom; f 1010, f 125, H. B. Reesinck.

16. Een Kamp Hooiland, aan het Jaagpad van den Schinkel; f 840, f 5, H. C. Smit.

17. Een Huis, Achterhuis en Erve, Dirk van Hasseltsteeg, H 614 en 613; f 2150, f 200, H. B. Lomans.

18. Een Huis en Erve, Korte Koningstraat, O 269; f 2450, f 150, F. Reijsenbach.

19. Een dito, Regt-Boomsloot, O 287; f 1575, f 30, P. Baaij, Jr.

20. Een dito, Boomsteegje, O 334; f 725, J. F. Schutte.

21. Een door brand beschadigd Huis en Erf, Oostenburger Middenstraat, T 58; f 500, f 70, A. Brinkman.

ADVERTENTIËN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever